

2 maj - 55

NYHETER

mor blev gamla, fick vi överta gården. Gustav — detta ord uttalar hon med betoning på sista stavelsen — var en duktig karl, och vi fick gården till en riktig mönstergård. Vi bodde där ända tills för en tre år sedan, då vi tyckte det var på tiden att ta igen oss lite! Då flyttade vi bort här, vi bor nu. Och så övertog han vår gård. Yngve. Jag bor nu här och har det skönt, mycket skönt!

— Det skulle aldrig falla mig in, att flytta ifrån denna kära och vackra bygd, som jag har bott i i hela min tid, konstaterar min mormor till sist.

Detta var vad min mormor i stora drag hade att berätta om sitt liv och leverne. Jag stannade kvar till bortåt kvällen. Under tiden hade jag tagit ovanstående kort. "Kommer nu detta, jag har suttit och sagt, in i tidningen?" frågade mormor. "Ja, och bilden också," sade jag. Och så begav jag mig av hem.

Min mormor är en oerhört duktig människa. Hon både stickar, virkar och väver. Särskilt i det sistnämnda är hon mycket skicklig. Hon har bl. a. själv vävt alla de mattor, som finns i hennes hus, och hon stickar och väver villigt åt sina barn och barnbarn. En oerhörd nyhetsmänniska är hon också. Alla ortens nyheter följer hon noggrant och med intresse i sin tidning — Mellersta Skåne!

Min mor brukar berätta, att, då hon var liten, kunde mormor sitta om kvällarna och berätta sagor och sjunga visor för sina barn, ty mormor har alltid varit en mycket barnkär människa. Även nu vid 70 års ålder är mormor oerhört vig och nätt på benen, och hon tar sig gärna då och då en sväng vid tonerna av en schottis eller gammalvals.

Hon är alltid tjänstvillig och på gott humör. Om hon är aldrig så överhopad av arbete, gör hon oftast mer än hon är skyldig till. Som en mycket vänsäll människa, har hon därigenom vunnit många som sina vänner. Många tacksamhetens tankar och uppriktiga välgångsönskingar hitta med säkerhet vägen till jubilaren och min mormors hem i Skumparp under tisdagen!

KEn.

Karl-Erik Ve...